

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Tiedoston nimi: Uusi ura, farmaseutista digimarkkinoinnin yrittäjäksi apteekkiälälle

Äänitteen kesto: 20 min

Litterointimerkinnät

Anu Raulo:	Haastattelija 1
Ulla Teppo:	Haastattelija 2
Johanna Hakamäki:	Vastaaaja
Puhuja:	Puhuja

sa-	sana jää kesken
(sana)	epävarmasti kuultu jakso puheessa tai epävarmasti tunnistettu puhuja
(-)	sana, josta ei ole saatu selvää
(--)	useampia sanoja, joista ei ole saatu selvää
, . ? :	kieliopin mukainen välimerkki tai alle 10 sekunnin tauko puheessa

Anu Raulo: Mun nimi on Anu Raulo.

Ulla Teppo: Ja minä olen Ulla Teppo

Anu Raulo: Ja tervetuloa Joku muu, mikä? -podcast-lähetyskseen. Tämänkertaisessa jaksossa nimenä on Uusi ura, farmaseutista digimarkkinoinnin yrittäjäksi apteekkiälälle, sillä tänään meillä on vieraana Johanna Hakamäki, jonka yritys tuottaa digimyyntin ja markkinoinnin palveluja apteekeille. Tervetuloa, Johanna.

(Musiikkia.)

Johanna Hakamäki: Kiitos. Kiva olla täällä mukana.

(Musiikkia.)

Puhuja: Tämä on Joku muu, mikä? -podcast. Pohdintoja sote-kentän nykytilasta ja tulevaisuudesta.

Anu Raulo: Kerrotko alkuun vaikka vähän itsestäsi, et mitä työtä teet.

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

Johanna Hakamäki: Joo. Mä oon taustaltani farmaseutti, ja oon ollu apteekissa pitkään töissä, ja täl hetkellä mä oon ollu kolme vuotta yrittäjä. Mul on oma yritys Somefarmaseutti, joka auttaa apteekkeja verkossa.

Ulla Teppo: Meillä oli, Johanna, ilo saada sinut mukaan tähän meidän KEMUSOTE-hankkeeseen, ja meillä on näitä työpajoja sellaisille, jotka ajattelevat yrittäjyyttä tai ovat jo alkaneet yrittäjiksi, ja meillä on erilaisia teemoja, joihin näissä työpajoissa perehdytään. Ja olit meille kertomassa sitten tämmösessä Asiakkuudet ja markkinointi -työpajassa tästä omasta työstäsi ja markkinoinnista, niin nyt me haluttais oikeastaan kuulla lisää tästä sinun yrityksestä ja omasta urasta.

Johanna Hakamäki: No ehkä lähtökohta oli se, että sellasta työtä, mitä mä halusin tehdä, niin ei ollut olemassa, joten ei ollu kauheesti muita vaihtoehtoja kuin tehdä se sitten itse. En mä ihan tarkkaan tiennyt, et miten se tehdään, mut mulla oli aavistuksia, joten sitten mä vaan ryhdyin toimeen. Ja mitä tällasia ehkä taustavaikuttimia siellä on ollut, et miten mä oon tässä, niin mulla on yrittäjävanhemmat. Ja mä en oo silti kyllä koskaan ajatellut, et musta tulis yrittäjä. Se ei ollu koskaan mun vaihtoehtolistalla niin sanotusti. Ja sitte muita taustasioita on sit mun harrastukset. Et mä oon ihan lapsesta asti tykännyt tällasista luovista jutuista, piirtämisestä ja valokuvauksesta, ja muutenki ollu semmonen luova tyyppi. Et luovat asiat on ollu tosi tärkeitä, tai se luominen ollut tärkeitä. Ja sit mun omassa luonteessa on myös sellasia piirteitä, et mä oon tosi määrätietonen, ja en mä tiedä, kai mä sitten oon myös rohkea. Mutta toisaalta mä en aina ajattele, et onko sit muuta tapaa ees toimia kun mennä kohti sitä, mitä haluaa.

(Musiikkia.)

Johanna Hakamäki: Sitten miten mä oon ihan sit käytännössä siirtynyt siihen yrittäjyyteen, niin mul oli sellanen tilanne, et mä halusin ihan kokeilla jotain muuta, ja yks vaihto mul oli se, et mä vaihdoin vakituisesta apteekkityöstä vuokratyöhön. Eli siis mä tein edelleen sitä apteekkityötä, mutta mä siirryin sitten vuokratyöhön, missä mä sain enemmän säädellä niitä mun omia työaikoja ja tapaa tehdä sitä työtä. Ja siinä mä olin sit jo muutenkin vuoden verran päässyt tekemään enemmän markkinoinnin hommia yhdelle apteekille, ja mä huomasin, että se toimii myös etänä. Se oli sellanen, mikä alko kypsyttää sitä asiaa. Tää ei oo ihan niin suoraviivanen, vaikka tää kuulostaa ehkä jälkeempäin. Mutta jos mä ite pohdin sitä polkua, niin, ja mä luen esimerkiks mun päiväkirjaa tältä ajalta, niin mä oon jatkuvasti käynyt sellasta eipäs–juupas-taistelua, et mikä on järkevää ja mikä ei oo järkevää ehkä. Et tavallaan eihän yrittäjyyteen hyppääminen välttämättä oo, jos ajattelee ihan täysin turvallisuuskulmasta, niin eihän se välttämät oo kaikkein järkevintä. Mutta se voi olla myös jotain sellasta, mikä antaa jotain muuta, mitä

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

mikään muu asia ei sit välttämättä voi sitä antaa. Niin mä olin sit jatkuvasti kirjottanu, et kun mä ihan hirveesti haluaisin kokeilla tätä juttua.

Anu Raulo: Varmaan tollasta pohdintaa aika paljon niissä meidän työpajoissakin on ollu. Että se ei oo tosiaan ihan yksiselitteinen asia se, että lähteekö sinne yrittäjäpolulle. Kun sä lähit kokeilemaan sitä yrittämistä, niin millä tavalla se käytännössä alko?

Johanna Hakamäki: Käytännössä alkoi sillä, että, no en mä oikein tienny yritysmuodoista yhtään mitään. Mä tiesin, et on olemassa toiminimi, osakeyhtiö ja sit näitä jotain muita, muita juttuja. Sit mä tiesin joitakin tuttuja, jotka oli käyttäny kevytyrittäjäyyspalveluita. Sit mä rupesin lukemaan niistä, ja mä koin, että se tuntu kaikkein helpoimmalta, koska se ei siinä vaiheessa, kun mä alotin, niin se ei ollu mun päätoimi, vaan sit mä lähdin siit kasvattamaan. Ja sit mä sain myöskin tavallaan ulkoistettua sen byrokratian sinne kevytyrittäjäyysfirmalle, niin se oli musta sit myöskin kiva juttu siinä. Et mä ajattelin, että kaikki asiat, mitkä voi hidastaa tätä, et mä alotan, niin mä yritän päästä niistä eroon, ja sen takia mä myös valitsin sen palvelun.

Anu Raulo: Mut sä et nyt sit enää oo kevytyrittäjänä toimi. Elikkä missäs vaiheessa sit päätit, että sä muutat yritysmuotoa?

Johanna Hakamäki: Itse asias mä käytin sellasta palveluu, mistä sai toiminimen, eli mul oli ihan koko ajan oli toiminimi. Mutta sit se, et milloin mä siirryin ihan päätoimiseksi, eli mä vaihdoin sitä vuokratyön määrää niin, et mä en tehny sitä enää säännöllisesti. Ja siinä meni noin puol vuotta, että mä alotin sit ihan päätoimisesti. Täl hetkellä siis mul on kaks yritystä. Et mul on nyt, mä oon muuttamassa mun omaa yritystä osakeyhtiöksi nyt tässä syksyllä 2021, ja sit mun toisessa yrityksessä on sitten yhtiökumppani, ja siel on sit myös osa-aikasia työntekijöitä, niin se on sit osakeyhtiö.

Anu Raulo: Joo just.

Ulla Teppo: Mulla herää tässä nyt kiinnostus, että sanoit, että mulla on kaks yritystä, niin kuvailtko pikkusen niitä yrityksiä, että mitä ne oikein tekee ne sun yritykset sitten ihan loppupeleissä?

Johanna Hakamäki: Ehkä iso ero on se, että tässä mun omassa yritykses mä oon yksin. Toisessa on sitten muita. Ja tää mun, mitä mä teen itse, niin se on paljon ehkä semmost henkilökohtasempaa työtä. Työ koskee lähinnä verkkokauppaa ja markkinointia. Niin silloin mä teen henkilökohtasesti niiden apteekkien kanssa niitä markkinoinnin ja verkkokaupan asioita. Kun taas sit siellä toisessa se on enemmän

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

koulutuspalveluita, se on podcastia, se on sellasta enemmän täysin verkossa toimivaa.

(Musiikkia.)

Puhuja: Kuuntelet Joku muu, mikä? -podcastia, joka nostaa esiin ilmiöitä sote-alan työn muuttumisesta.

Anu Raulo: Pystyt sä kuvaamaan sitä vielä, että mikä esimerkiksi siinä apteekkityössä, mitä sä teit ihan farmaseuttina silloin, niin mistä ne tuli sit ne ajatukset sellaseen, että, tai et voisko se apteekki olla sun asiakkaana eikä työnantajana?

Johanna Hakamäki: Joo. No mä oon ollu apteekissa töissä 15-vuotiaasta, ja mä oon tehny tosi erilaisia tehtäviä. Et mä oon tehny niitä lääketeknikon tehtäviä ja sitten farmaseutin. Eli mä oon tehny ihan tavallaan sitä koko ketjua, paitsi sitten ihan esimiesroolia. Niin siinä sit tosi kattavasti oon saanu nähdä, et millasten asioiden kanssa siellä painitaan. Ja sit ku mä oon ollu siin vuokratyössä ja muutenki mones apteekis, et mä oon ollu yli 30 apteekissa, niin sit huomaa, et tietyt asiat toistuu. Et aina on samojen asioiden kanssa ongelmia tai haasteita. Ja sitten myöskin se, et ylipäätään oli sellanen murros siinä, että verkkokauppaa tarvittiin enemmän. Et se tuli apteekkeihin, ja sosiaalinen media oli viestinnän välineenä entistä merkityksellisempi. Niin apteekkeil oli vähän niinku just aikapulaa siinä, et miten sitten siel kuuluis toimia, ja tälleen tiedon puutetta. Ja mua kiinnosti ne ihan hirveesti, ja sit mul oli sielt lapsuudesta jo niitä taitoja, mitä olin harjoitellut, vaikka mulla ei tosiaan oo mitään tutkintoo vaikka graafiseen suunnitteluun tai valokuvaukseen tai tällaseen, niin mä oon vaan sit niitä tehnyt lapsesta asti, niin sit se kokemus tavallaan vastaa jo omanlaista koulua.

Anu Raulo: No mä mietinkin, että tost vois kysyä noista tavallaan vahvuuksista ja intresseistä, koska yks, mistä me ollaan myöskin pyritty siellä KEMUSOTE-työpajoissa puhumaan, niin yks teemahan siellä on ne omat osaamiset ja niiden kehittäminen ja hyödyntäminen, myöskin tuotteistaminen. Niin miten sä koet, et sä oot onnistunu sen oman osaamisen tuotteistamisessa omalla kohalla?

Johanna Hakamäki: No kyllä mä oon onnistunut. En mä kyllä voi väittää, etten mä ois onnistunu. Mutta sit, et miten mä oon sen tehny, niin no mulla on ehkä semmonen kaikkein kantavin asia ollu siinä, et mä mietin aina sitä asiakasta, et miten sen asiakkaan ois mahdollisimman helppo ostaa multa. Niin se, et tavallaan mä en mieti sitä siltä, että joku näyttäis tosi hienolta tai muuten ois mulle kätevin, vaan mä mietin sitä, et millasessa tilanteessa se mun asiakas on, missä tilanteessa se todennäköisesti katsoo tätä, mitä mä lähetän hänelle tai millon me soitellaan.

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

Euroopan unioni
Euroopan sosiaalirahasto

Niin miten se vaikuttaa siihen, et miten se pystyy vastaanottaa sen, mitä mä tarjoon.

Anu Raulo: Siinä vaiheessa, kun siirryit yrittäjäksi, niin oliko jotain semmosia taitoja, mitä sun piti sitten kehittää?

Johanna Hakamäki: No ei välttämättä niin, että kylhän mä pystyin jo tekemään kaikenlaista. Mut sit mä halusin olla parempi niissä jutuissa, niin sit mä oon käyny esimerkiks ihan graafisen suunnittelun perusteet kesäyliopistossa. Videokuvaus ja editointi. Sitten podcasteihin liittyvää. Oon ollu tämmösessä puheopetuksessa niin sanotusti, eli miten puhua selkeästi, ja katotaan miten se toteutuu tässä. Et kaikenlaisii. Et siis mul on ihan omassa, mun oma arvo on se, et mulle oppiminen on ihan hirveen tärkeetä. Et mä oon utelias havainnoimaan ja tutkimaan maailmaa ja miettii sitä, et mistä mä oon kiinnostunu ja mitä mä voisin jalostaa taas sit eteenpäin.

(Musiikkia.)

Ulla Teppo: Hyvä, Johanna. Sä oot utelias ja rohkea, ja olet itseoppinut, mutta kyllähän tähän yrittäjyyteen aina liittyy paljon riskejä ja haasteita. Mistä sinä oot saanut tietoa ja tukea tähän yrittäjyyteen?

Johanna Hakamäki: Ehkä mä voisin sanoo mä oon hakeutunut ihmisten joukkoon, jotka ovat yrittäjiä. Eli yks väylä siihen on esimerkiks tää Suomen yrittäjien palvelut ja verkosto. He järjestää paljon kaikkia tapahtumia, niin mä oon sit käyny esimerkiks lounastapahtumissa ja koulutuksissa. Niin siel on aina mahdollisuus sit tutustua muihin yrittäjiin. Sitten tää somekanava LinkedIn on ollu myös tosi isossa roolissa. Siellä mä oon aktiivinen. Ja sitten mul on, no just tää yrittäjävanhemmat. Ja vaikka tuolla vuokratyöpaikassa, missä mä oon, niin sielläkin on kaksi yrittäjää, et mä oon heidän kans tosi paljon tekemisissä. Niin mä oon koettanu saada mun lähipiiriini tällasia ihmisiä, jotka sitten on myös yrittäjiä.

Ulla Teppo: Kiitos, Johanna. Tää on varmasti tärkeää, että on sitä verkostoa ympärillä ja saa tukea, ja sitä todella varmasti löytyy, kun vaan lähtee etsimään. Nyt olet tehnyt tän uravalinnan olla yrittäjänä, niin mitä näet nyt semmosina kaikkein positiivisimpina asioina tässä yrittämisessä, jos vertaat vaikka sitä tilannetta, kun olit aikoinaan siellä palkkatöissä?

Johanna Hakamäki: No positiivisia asioita on esimerkiks vapaus. Eli on vapaus suunnitella niitä omia aikatauluja ja muutenki omaa elämää. Et esimerkki tästä on se, että mä käyn aina maanantaisin aamupäivällä kuntosalilla. Ja se on sen takia maanantai, koska se asettaa mulle sellasen vireen, että vaikka mä oon yrittäjä,

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

niin mä huolehdin itestäni ja mulla on oikeus laittaa myös mun oma hyvinvointi etusijalle, jotta mä voin tehdä tätä työtä ja auttaa mun asiakkaita. Ja sen vapauden lisäksi on se, et oikeestaan ei oo mitään rajoja, et mitä mä voin tehdä. Se on musta tosi kiehtovaa, ja mä meen koko ajan sitä kohti, että mitä, et jos mä huomaan, mä esimerkiksi kirjoitan melkein joka päivä, et jos mä huomaan, että mulla herää uteliaisuus jostain asiasta, niin sitten mä yritän saada sitä työtä lisää. Toki yrittäminen on aika ajoin raskasta, mut sit mä mietin sitä vaakakuppi, että niin kauan kun usko tähän omaan juttuun on isompi kuin se, että näät päivät on joskus pitkiä tai tekee mieli joskus luovuttaa, niin kyl näät kaikki positiiviset puolet sit kuitenkin on enemmän plussan puolella.

Anu Raulo: No mitä vinkkejä antaisit sellaiselle henkilölle, joka tuolla nyt jossain kysyytelee sellasta yritysideoa ja miettii, että oisko järkeä hypätä yrittäjäjuralle?

Johanna Hakamäki: No mä ajattelen niin, että sellasta asiaa, mitä sä ajattelet jatkuvasti, niin kyl sillä on joku, sillä on joku merkitys sulle. Et et sä sitä muuten ajattelis. Ja jos sun on vaikea tunnistaa sitä, että ajatteleeko jotain asiaa tai onko joku asia sulle tärkeä, niin silloin mä kannustaisin kirjottamaan. Ainakin mua itseäni se on auttanut. Ja just tää, kun mä kerroin tos alussa siitä eipäs-juupas-taistelusta, et mikä ois järkevää, ja mikä ois turvallista. Et meneekö takas palkkatöihin pelkästään, vai teenkö sit jotain, mitä mun sydän oikeesti haluais, ja toteuttaisin itseäni. Niin mä en ois varmasti löytänyt sitä ilman, et mä, et jos mä en ois kirjottanut. Ja mä ajattelen myös niin, että mitä muuta se yrittäminen voi tuoda sun elämään. Se voi tuoda esimerkiksi sitä, että sä oot innostuneempi. Sä pääset kokeilemaan jotain sellasta, mitä sä et ehkä muuten tekis. Tai toisaalta esimerkiksi mun yks lempikirja on sellanen Hanne Valtarin ja Satu Rämön Unelmaduunarit, niin siinä, en muista kumpi heistä kirjailijoista kertoo, että he ei ehtis millään heidän vapaa-ajallaan tehdä kaikkii niitä asioita, mitä ne haluaa tehdä, ellei ne ois yhdistänyt niitä siihen työhön. Eli tavallaan sitä yrittäjyyttäkin voi ajatella niin, että sä mietit juttuja, mitä sä haluaisit tehdä muutenkin. Niin se vois olla osa sun työtä. Et voithan sä tehdä, sä voit olla yrittäjä, ja sul voi olla sit vaikka yks tai kaks muutakin työtä. Et se voi olla sellanen palapeli niistä sun omista kiinnostuksenkohteista. Eikä siit tarvi välittää, et vaik ne ei mitenkään liity toisiinsa, koska usein se, että sä opiskelet uutta ja innostut, niin ne kuitenkin linkittyvät sil tavalla toisiinsa ja tukee toisiaan.

Anu Raulo: Me kuultiin sun inspiroiva tarina tosiaan siellä työpajassa, ja haluttiin kulla täs podcastissa lisää. Ja kuultiinkin sitä. Kiitos kovasti.

Ulla Teppo: Kiitos, Johanna, ja toivotaan, että tää nyt sais niitä joitakin ideoita jo harkitsevia ottamaan rohkean askeleen tälle yrittäjätielle. Kiitos, Johanna.

Vipuvoimaa
EU:lta
2014–2020

Johanna Hakamäki: Kiitos, et mä sain tulla. Ja hei, jos kiinnostaa kuunnella podcasteja, niin eli Apteekin hyllyltä -podcasti löytyy esimerkiksi Spotifysta, ja mut löytää esimerkiksi Instagramista Somefarmaseutti-nimellä.

(Musiikkia.)

Puhuja: Kuuntelit Joku muu, mikä? -podcastia. Se on tuotettu valtakunnallisessa KEMUSOTE-hankkeessa, jota rahoittaa sosiaali- ja terveysministeriö Euroopan sosiaalirahastosta. Tutustu hankkeeseen verkkosivulta jamk.fi/kemusote.